

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การจัดทำครรชนีหนังสือวิชาการที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์เอกชน มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 2 ประการ คือ

1. เพื่อวิเคราะห์ลักษณะครรชนีหนังสือวิชาการที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์เอกชน ในด้านประเภทของครรชนี ปริมาณหน้าครรชนี การจัดวางรูปหน้าครรชนี ภาษาที่ใช้ในการทำครรชนี การระบุตำแหน่งของครรชนี และรายการโยง
2. เพื่อศึกษาการจัดทำและปัญหาในการจัดทำครรชนีหนังสือวิชาการของสำนักพิมพ์เอกชนและของผู้เขียน

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดสมมติฐานไว้ 2 ประการ คือ

1. ครรชนีหนังสือวิชาการส่วนใหญ่เป็นครรชนีแยกประเภท หนังสือแต่ละเล่มมีจำนวนหน้าครรชนีโดยเฉลี่ยร้อยละ 2 การจัดเรียงเป็นแบบพยัญชนะต่อพยัญชนะ การจัดวางรูปหน้าครรชนีแบ่งเป็น 2 คอลัมน์ การระบุตำแหน่งใช้การระบุเลขหน้า และครรชนีหนังสือวิชาการส่วนใหญ่ไม่มีรายการโยง
2. ปัญหาของสำนักพิมพ์ในการจัดทำครรชนีหนังสือวิชาการคือ ไม่มีบุคลากรที่ทำหน้าที่ทำครรชนี และปัญหาของผู้เขียนหนังสือวิชาการในการจัดทำครรชนีคือ ไม่มีคู่มือในการทำครรชนี

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

1. หนังสือวิชาการที่มีครรชนี จำนวน 350 ชื่อเรื่อง ซึ่งจัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์เอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ พ.ศ. 2529-2539 และที่มีในหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยของรัฐ 4 แห่ง คือ

- หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 - สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 - สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. ผู้จัดการ หรือ บรรณาธิการสำนักพิมพ์เอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน
 3. ผู้เขียนหนังสือวิชาการที่มีครรชนี จำนวน 228 คน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย ดังนี้ คือ

1. แบบวิเคราะห์ลักษณะของครรชนีหนังสือ จำนวน 350 ชุด สำหรับวิเคราะห์หนังสือที่มีครรชนีจำนวน 350 ชื่อเรื่อง
2. แบบสอบถาม 2 ชุด ได้แก่
 - แบบสอบถามสำหรับผู้จัดการหรือบรรณาธิการสำนักพิมพ์เอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 ชุด และได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 30 ชุด คิดเป็นร้อยละ 75.00
 - แบบสอบถามสำหรับผู้เขียนหนังสือวิชาการ จำนวน 228 ชุด และได้รับแบบสอบถามคืน 151 ชุด คิดเป็นร้อยละ 66.23

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ลักษณะครรชนีหนังสือ

1.1 ข้อมูลเบื้องต้น

หนังสือวิชาการที่มีครรชนี จำนวน 350 ชื่อเรื่อง จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์เอกชน 46 แห่ง โดยในจำนวนนี้ จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ซีเอ็ดยูเคชั่นมากที่สุด 160 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 45.71) รองลงมา คือ โอเคียนสโตร์ 27 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 7.71) ไทยวัฒนาพานิช และแมคกรอ-ฮิล ๗ 15 ชื่อเรื่องเท่ากัน (ร้อยละ 4.29) และ โปรวิชั่น 10 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.86)

เมื่อพิจารณาปีที่พิมพ์ พบว่า หนังสือวิชาการที่มีครรชนี มีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2535 เป็นต้นมา

1.2 สาขาวิชาของหนังสือวิชาการที่มีครรรชนี

หนังสือวิชาการที่มีครรรชนี 350 ชื่อเรื่อง ส่วนใหญ่จำนวน 279 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 79.71) เป็นหนังสือในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา จำนวน 40 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 11.43) เป็นหนังสือในสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และจำนวน 31 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 8.86) เป็นหนังสือในสาขาวิชาสังคมศาสตร์

เมื่อจำแนกตามสาขาวิชาย่อย พบว่า หนังสือวิชาการส่วนใหญ่ จัดพิมพ์ ในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์มากที่สุด 167 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 47.71) รองลงมาคือสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ 28 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 8.00) และสาขาวิชาแพทยศาสตร์ 19 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 5.43)

จากผลการสำรวจสาขาวิชาของหนังสือวิชาการที่มีครรรชนี พบว่า ส่วนใหญ่ เป็นหนังสือในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นเทคโนโลยี ที่เป็นที่สนใจในปัจจุบัน

1.3 ประเภทของครรรชนีในหนังสือวิชาการ

ในด้านประเภทของครรรชนีที่จัดทำพบว่า ครรรชนีหนังสือวิชาการส่วนใหญ่ เป็นครรรชนีรวม จำนวน 221 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 63.14) และเป็นครรรชนีแยกประเภท 129 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 36.86) โดยครรรชนีหนังสือวิชาการในทุกสาขาวิชา เป็นครรรชนีรวมมากกว่าครรรชนีแยกประเภท เช่นเดียวกัน

การที่ประเภทของครรรชนีส่วนใหญ่เป็นครรรชนีรวมมากกว่าครรรชนีแยกประเภท อาจเนื่องมาจาก การจัดทำครรรชนีรวมใช้เวลาและมีความยุ่งยากน้อยกว่าจัดทำครรรชนีแยกประเภท ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฮวเรศ อุคมานุภาพสุข ซึ่งพบว่าหนังสือวิชาการที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยของรัฐ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 90.90 เป็นครรรชนีรวม และงานวิจัยของ Bishop, Liddy และ Settel (1991) ที่พบว่า ครรรชนีหนังสือส่วนใหญ่ ร้อยละ 76.20 จัดทำครรรชนีรวม

1.3.1 ชนิดของวรรณคดีประเภท

วรรณคดีประเภทในหนังสือวิชาการ 129 ชื่อเรื่อง ส่วนใหญ่ 72 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 55.81) เป็นวรรณคดีเรื่อง และจำนวน 64 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 49.61) เป็นวรรณคดีชื่อ เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชา พบว่า ในสาขาสังคมศาสตร์และสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่วนใหญ่ เป็นวรรณคดีเรื่องมากกว่าวรรณคดีชื่อ ในขณะที่สาขามนุษยศาสตร์ส่วนใหญ่ เป็นวรรณคดีชื่อ มากกว่าวรรณคดีเรื่อง

1.4 ปริมาณของหน้าวรรณคดี

หนังสือวิชาการจำนวน 350 ชื่อเรื่อง มีจำนวนหน้าหนังสือทั้งหมด 113,773 หน้า มีจำนวนหน้าวรรณคดี 2,918 หน้า และมีปริมาณหน้าวรรณคดีโดยเฉลี่ย ร้อยละ 2.38 เมื่อจำแนกตามสาขาวิชา พบว่า หนังสือในสาขามนุษยศาสตร์ มีจำนวนหน้าวรรณคดีมากที่สุด คือร้อยละ 3.64 รองลงมาคือสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ร้อยละ 2.52 และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีจำนวนหน้าวรรณคดีใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 2.43

การที่หนังสือในสาขามนุษยศาสตร์มีปริมาณหน้าวรรณคดีโดยเฉลี่ยสูงกว่าสาขาอื่น อาจเป็นเพราะส่วนใหญ่ใช้ชื่อบุคคล/กลุ่มบุคคลเป็นศัพท์วรรณคดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bishop, Liddy และ Settel (1991) ที่พบว่า สาขาวิชามนุษยศาสตร์มีจำนวนหน้าวรรณคดีสูงสุด คือ ร้อยละ 4 และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีจำนวนหน้าวรรณคดีต่ำที่สุด คือ ร้อยละ 2.90 ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Diiodato ที่พบว่า สาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีปริมาณหน้าวรรณคดีสูงสุด ร้อยละ 3.15 และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีจำนวนหน้าวรรณคดีต่ำสุด ร้อยละ 2.75 และงานวิจัยของเขาวเรศ อุดมอานุกาพสุข (2538) ที่พบว่า สาขาวิชาสังคมศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีจำนวนหน้าวรรณคดี ร้อยละ 3.45 และ 3.44 ตามลำดับ ส่วนสาขามนุษยศาสตร์ มีจำนวนหน้าวรรณคดีต่ำสุด ร้อยละ 2.77

1.5 การจัดเรียงวรรณคดี

วรรณคดีหนังสือวิชาการ ส่วนใหญ่ 276 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 78.86) ใช้วิธีจัดเรียงแบบพยัญชนะต่อพยัญชนะ และจำนวน 66 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 18.86) ใช้แบบคำต่อคำ และใช้วิธี

จัดเรียงแบบอื่นๆ 8 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.28) ได้แก่ เรียงตามลำดับเนื้อหา เรียงวรรณิภาษาไทยตามอักษรในศัพท์ภาษาอังกฤษ เรียงตามลำดับคำสั่ง และเรียงตามลำดับหัวข้อ

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของเขาวเรศ อุคมานุภาพสุข (2538) ที่พบว่าหนังสือวิชาการที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยของรัฐ ร้อยละ 98.18 จัดเรียงวรรณิแบบพยัญชนะต่อพยัญชนะ ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Diodato และ Gandt (1991) ที่พบว่า วรรณิหนังสือร้อยละ 51 ใช้วิธีเรียงแบบคำต่อคำ และร้อยละ 49 ใช้วิธีเรียงแบบพยัญชนะต่อพยัญชนะ

1.5.1 การใช้อักษรกำกับกลุ่มพยัญชนะ

วรรณิหนังสือวิชาการส่วนใหญ่ 192 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 54.86) มีอักษรกำกับกลุ่มวรรณิ และ 158 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 45.14) ไม่มีอักษรกำกับกลุ่มวรรณิ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของเขาวเรศ อุคมานุภาพสุข (2538) ที่พบว่า วรรณิหนังสือวิชาการที่จัดพิมพ์โดยมหาวิทยาลัยของรัฐ ร้อยละ 58.20 มีอักษรกำกับกลุ่มพยัญชนะ

1.5.2 การลงรายการวรรณิในหนังสือวิชาการ

วรรณิหนังสือวิชาการ ส่วนใหญ่ลงรายการโดยใช้หัวเรื่องเดียว จำนวน 214 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 61.14) และใช้หัวเรื่องหลักและหัวเรื่องรอง 136 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 38.86) ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของเขาวเรศ อุคมานุภาพสุข (2538) ที่พบว่า การลงรายการส่วนใหญ่ ใช้หัวเรื่องหลักและหัวเรื่องรอง

1.6 การวางรูปหน้าวรรณิ

วรรณิหนังสือวิชาการส่วนใหญ่ 259 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 74.00) ใช้การวางรูปหน้าแบบ 2 คอลัมน์ รองลงมา 69 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 19.71) วางรูปหน้าแบบ 1 คอลัมน์ และ 22 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 6.29) วางรูปหน้าแบบ 3 คอลัมน์ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของเขาวเรศ อุคมานุภาพสุข (2538) ที่พบว่า วรรณิส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.50 วางรูปหน้าแบบ 2 คอลัมน์

1.7 ภาษาที่ใช้ในการทำวรรณคดี

วรรณคดีหนังสือวิชาการส่วนใหญ่ 214 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 61.14) ใช้ภาษาเพียง 1 ภาษา ในการจัดทำวรรณคดี โดยจำนวน 117 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 33.43) ใช้ภาษาไทย และจำนวน 97 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 27.71) ใช้ภาษาอังกฤษ และจำนวน 136 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 38.86) ใช้ตั้งแต่ 2 ภาษาขึ้นไป โดยจำนวน 104 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 29.71) จัดเรียงแยกกัน 26 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 7.43) จัดเรียงรวมกัน และ 6 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.71) จัดเรียงโดยวิธีอื่นๆ เมื่อพิจารณาในแต่ละสาขา พบว่าหนังสือใน สาขาสังคมศาสตร์ และสาขามนุษยศาสตร์ ใช้ภาษาไทยในการทำวรรณคดีมากที่สุด ในขณะที่สาขา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ใช้ 2 ภาษาขึ้นไปโดยจัดเรียงแต่ละภาษาแยกกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของเขาวเรศ อุดมอานุกาพสุข (2538) ที่พบว่า ภาษาที่ใช้ในการทำวรรณคดี ทั้งที่ใช้ภาษาเดียวและใช้ตั้งแต่ 2 ภาษาขึ้นไป มีจำนวนเท่ากัน

1.8 การระบุตำแหน่ง

วรรณคดีหนังสือส่วนใหญ่ จำนวน 339 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 92.86) ใช้เลขหน้าในการ ระบุตำแหน่ง โดยวรรณคดีหนังสือ 350 ชื่อเรื่อง มีจำนวน 193 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 44.86) จัดเรียงต่อ เนื่องจากวรรณคดี และจำนวน 157 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 55.14) จัดเรียงเว้นระยะ จากวรรณคดี

ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของเขาวเรศ อุดมอานุกาพสุข (2538) ที่ พบว่า วรรณคดีหนังสือวิชาการ ร้อยละ 58.20 จัดเรียงเลขหน้าโดยเว้นระยะจากวรรณคดี และร้อยละ 41.80 จัดเรียงต่อเนื่องจากวรรณคดี

1.9 รายการโยง

วรรณคดีหนังสือส่วนใหญ่ จำนวน 289 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 82.57) ไม่มีรายการ โยง และจำนวน 61 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 17.43) มีรายการโยง

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของเขาวเรศ อุดมอานุกาพสุข (2538) ที่ พบว่า วรรณคดีหนังสือวิชาการที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยของรัฐ ร้อยละ 88.20 ไม่มี รายการโยง และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Gratch, Settler และ Atherton (1978) และ

Bishop, Liddy และ Settel (1991) ที่พบว่า หนังสือส่วนใหญ่ มีรายการโยง โดยมีจำนวน ร้อยละ 59.3 และร้อยละ 80 ตามลำดับ

ดังนั้นจากสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า **ครรชนีหนังสือวิชาการส่วนใหญ่เป็นครรชนีแยกประเภท** หนังสือแต่ละเล่มมีจำนวนหน้าครรชนีโดยเฉลี่ย ร้อยละ 2 การจัดเรียงเป็นแบบพยัญชนะต่อพยัญชนะ การจัดวางรูปหน้าครรชนีแบ่งเป็น 2 คอลัมน์ การระบุตำแหน่งใช้การระบุเลขหน้า และครรชนีหนังสือวิชาการส่วนใหญ่ไม่มีรายการโยง ผลการวิจัยมีทั้งเป็นไปและไม่เป็นไปตามสมมติฐานดังนี้

ผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ หนังสือแต่ละเล่มมีจำนวนหน้าครรชนีโดยเฉลี่ยร้อยละ 2 การจัดเรียงเป็นแบบพยัญชนะต่อพยัญชนะ การจัดวางรูปหน้าครรชนีแบ่งเป็น 2 คอลัมน์ การระบุตำแหน่งใช้เลขหน้า และครรชนีหนังสือวิชาการส่วนใหญ่ไม่มีรายการโยง

ผลการวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ครรชนีหนังสือวิชาการส่วนใหญ่เป็นครรชนีแยกประเภท ซึ่งผลการวิจัยพบว่า เป็นครรชนีรวม

2. การจัดทำครรชนีหนังสือและปัญหาในการทำครรชนีหนังสือของสำนักพิมพ์เอกชน

2.1 นโยบายในการจัดพิมพ์หนังสือวิชาการในสาขาวิชาต่างๆ

สำนักพิมพ์เอกชน 27 ใน 30 แห่ง ระบุว่า จัดพิมพ์หนังสือวิชาการในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมาจำนวน 23 แห่ง จัดพิมพ์หนังสือในสาขาสังคมศาสตร์ และ 17 แห่ง จัดพิมพ์หนังสือในสาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์

เมื่อพิจารณานโยบายการจัดพิมพ์หนังสือในสาขาวิชาย่อย พบว่า สำนักพิมพ์ส่วนใหญ่ จัดพิมพ์หนังสือในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์มากที่สุด 15 แห่ง รองลงมาคือ สาขาวิชาวรรณคดี/วรรณกรรม สาขาวิชาจิตวิทยา และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ มี 13 แห่งเท่ากัน

เมื่อพิจารณาแต่ละสำนักพิมพ์ พบว่า สำนักพิมพ์ที่มีนโยบายจัดพิมพ์หนังสือทุกสาขาวิชา มี 15 แห่ง ในขณะที่ไม่มีสำนักพิมพ์ใดจัดพิมพ์หนังสือในสาขามนุษยศาสตร์สาขาเดียว

2.2 ประเภทหนังสือที่จัดทำครรรชนี

สำนักพิมพ์ส่วนใหญ่ จำนวน 13 แห่งระบุว่า ทำครรรชนีให้กับหนังสือตำราหนังสือประกอบการเรียนการสอน และมีจำนวน 12 แห่งเท่านั้น ที่ระบุว่าจัดทำครรรชนีให้แก่หนังสือวิชาการ และระบุว่ากำหนดประเภทหนังสือที่ทำครรรชนีไม่แน่นอน

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ งานวิจัยของ Frame (1996) ที่พบว่า บรรณาธิการสำนักพิมพ์ จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 20.3 เห็นว่า หนังสือที่ควรทำครรรชนี คือ ตำรา/แบบเรียน ในขณะที่ผู้เขียน ส่วนใหญ่จะเห็นว่า หนังสือที่ควรทำครรรชนี คือ หนังสือวิชาการ

2.3 ผู้จัดทำครรรชนีของสำนักพิมพ์เอกชน

ผลการวิจัยพบว่า มีสำนักพิมพ์จำนวน 19 แห่ง ที่ระบุว่า ผู้ที่รับผิดชอบการทำครรรชนี คือ ผู้เขียน ซึ่งมีจำนวนเท่ากับสำนักพิมพ์ที่ระบุว่า ผู้รับผิดชอบ คือ สำนักพิมพ์

2.4 ประเภทของครรรชนีที่สำนักพิมพ์เอกชนจัดทำ

สำนักพิมพ์เอกชนส่วนใหญ่ 16 แห่ง จาก 30 แห่ง จัดทำครรรชนีรวม และ 11 แห่ง จัดทำครรรชนีแยกประเภท และ 3 แห่งจัดทำทั้งครรรชนีรวมและครรรชนีแยกประเภท

2.5 ปัญหาในการทำครรรชนี

สำนักพิมพ์ส่วนใหญ่ จำนวน 16 แห่ง ระบุว่า ต้องใช้เวลาในการเตรียมต้นฉบับมากขึ้น รองลงมาจำนวน 13 แห่งระบุว่า ขาดแคลนนักครรรชนีที่มีความชำนาญ จำนวน 8 แห่ง ระบุว่า ค่าใช้จ่ายในการเตรียมต้นฉบับเพิ่มมากขึ้น โดยสำนักพิมพ์ที่ประสบปัญหาในการจัดทำครรรชนีมากที่สุด ได้แก่ ศยาม และมีสำนักพิมพ์ 4 แห่งระบุว่าไม่มีปัญหาในการทำครรรชนี ได้แก่ ชัคเชสมิเดีย ฟิสิกส์เซ็นเตอร์ หมอชาวบ้าน และหน้าต่างสู่โลกกว้าง ปัญหาในการทำครรรชนีของ

สำนักพิมพ์เอกชนส่วนใหญ่ คือ ใช้เวลาในการจัดเตรียมต้นฉบับมากขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เยาวเรศ อุดมอานุภาพสุข(2538) ที่พบว่า สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยของรัฐประสบปัญหาในด้านผู้จัดทำครรชนี คือ ผู้เขียนไม่เข้าใจความสำคัญของครรชนี และการเลือกใช้คำศัพท์ครรชนียังไม่เป็นมาตรฐาน และในด้านเวลา คือ สิ้นเปลืองเวลาในการทำต้นฉบับมากขึ้น

2.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ควรรับผิดชอบในการทำครรชนี

สำนักพิมพ์ส่วนใหญ่ จำนวน 25 แห่ง ระบุว่า ควรเป็นผู้เขียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสำนักพิมพ์เห็นว่าผู้เขียนคือผู้ที่รู้เนื้อหาเกี่ยวกับหนังสือเล่มนั้นๆ มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเยาวเรศ อุดมอานุภาพสุข (2538) ที่พบว่า สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยของรัฐเห็นว่า ผู้เขียนควรเป็นผู้ที่รับผิดชอบการทำครรชนี ในขณะที่ผู้เขียนหนังสือวิชาการส่วนใหญ่ เห็นว่า ผู้เขียนและสำนักพิมพ์ควรรับผิดชอบร่วมกัน

3. การจัดทำครรชนี ปัญหาในการจัดทำ และสาเหตุในการไม่ทำครรชนีของผู้เขียน

3.1 การจัดทำครรชนี

ผู้เขียนส่วนใหญ่ จำนวน 121 คน (ร้อยละ 80.13)ทำครรชนีด้วยตนเอง และจำนวน 37 คน (ร้อยละ 24.50) ให้ผู้อื่นทำครรชนีแทน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของเยาวเรศ อุดมอานุภาพสุข (2538) ที่พบว่าผู้เขียนร้อยละ 88.06 ทำครรชนีหนังสือด้วยตัวเอง

3.2 วิธีการจัดทำครรชนี

ผู้เขียนส่วนใหญ่ จำนวน 91 คน (ร้อยละ 75.71) จัดทำครรชนีโดยศึกษาแนวทางจากตัวอย่างครรชนีหนังสือเล่มอื่น และในจำนวนใกล้เคียงกัน คือ จำนวน 89 คน (ร้อยละ 73.56) ใช้ประสบการณ์ความรู้ของตนเอง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของเยาวเรศ อุดมอานุภาพสุข (2538) ที่พบว่าผู้เขียนร้อยละ 76.12 ศึกษาแนวทางการทำครรชนีจากหนังสือเล่มอื่น

3.3 วัตถุประสงค์ในการทำวรรณคดี

ผู้เขียนส่วนใหญ่จำนวน 111 คน (ร้อยละ 91.74) ระบุว่า เพื่อช่วยผู้อ่านค้น เรื่องที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว และจำนวน 68 คน (ร้อยละ 56.20) ระบุว่า ต้องการให้หนังสือมีมาตรฐาน เช่นเดียวกับหนังสือวิชาการอื่นๆ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของเขาวเรศ อุดมอานุภาพสุข (2538) ที่พบว่าผู้เขียนร้อยละ 85.07 ทำวรรณคดีเพื่อช่วยผู้อ่านในการค้นเรื่องที่ต้องการ

3.4 การเลือกศัพท์และ/หรือ กำหนดศัพท์วรรณคดี

ผู้เขียนหนังสือวิชาการส่วนใหญ่ จำนวน 98 คน (ร้อยละ 80.99) ใช้คำสำคัญ (keyword) หรือวลีที่ปรากฏตามเนื้อหาในหนังสือ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของเขาวเรศ อุดมอานุภาพสุข (2538) ที่พบว่าผู้เขียนร้อยละ 76.12 ใช้คำสำคัญหรือวลีที่ปรากฏตามเนื้อหาของหนังสือในการทำวรรณคดี

3.5 ปัญหาในการทำวรรณคดี

ผู้เขียนหนังสือวิชาการส่วนใหญ่ จำนวน 68 คน (ร้อยละ 56.20) ระบุว่า สิ้นเปลืองเวลาในการจัดเตรียมต้นฉบับมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของเขาวเรศ อุดมอานุภาพสุข (2538) ที่พบว่าผู้เขียนร้อยละ 55.93 ประสบปัญหาในด้านสิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่ายในการจัดเตรียมต้นฉบับมากขึ้น

3.6 ผู้ที่จัดทำวรรณคดีแทนผู้เขียนหนังสือวิชาการ

ผู้เขียนหนังสือวิชาการจำนวน 37 คน ที่ให้ผู้อื่นทำวรรณคดีแทน โดยจำนวน 20 คน ได้ระบุว่า มอบหมายให้สำนักพิมพ์จัดทำวรรณคดีแทน และจำนวน 13 คน ให้เพื่อนร่วมงานทำวรรณคดีแทน ส่วนสาเหตุในการไม่ทำวรรณคดีด้วยตนเอง ผู้เขียนส่วนใหญ่จำนวน 17 คน ระบุว่า ไม่มีเวลาเพียงพอ

3.7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของสำนักพิมพ์

ผู้เขียนหนังสือวิชาการ จำนวน 151 คน พบว่า ส่วนใหญ่ จำนวน 100 คน (ร้อยละ 66.23) ระบุว่า สำนักพิมพ์ควรตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ของครรชนีก่อนจัดพิมพ์

3.8 ความคิดเห็นในด้านผู้ที่ควรรับผิดชอบในการทำครรชนี

ผู้เขียนจำนวน 88 คน (ร้อยละ 58.28) ระบุว่า ผู้เขียนและสำนักพิมพ์ควรรับผิดชอบการทำครรชนีร่วมกัน

จากสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า ปัญหาของสำนักพิมพ์ในการจัดทำครรชนีหนังสือวิชาการ คือ ไม่มีบุคลากรที่ทำหน้าที่ทำครรชนี และปัญหาของผู้เขียนหนังสือวิชาการ คือ ไม่มีคู่มือในการทำครรชนี

ผลการวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัญหาของสำนักพิมพ์ คือ ใช้เวลาในการจัดเตรียมต้นฉบับมากขึ้น และปัญหาของผู้เขียนหนังสือวิชาการ คือ สิ้นเปลืองเวลาในการเตรียมต้นฉบับมากขึ้น

ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการพิสูจน์สมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า ปัญหาของสำนักพิมพ์ คือ ไม่มีบุคลากรที่ทำหน้าที่ทำครรชนี และปัญหาของผู้เขียนหนังสือวิชาการ คือ ไม่มีคู่มือในการทำครรชนี ผู้วิจัยตีความหมายของคำว่า "ขาดแคลนนักครรชนีที่มีความชำนาญ" ซึ่งปรากฏในแบบสอบถามผู้จัดการหรือบรรณาธิการสำนักพิมพ์เอกชน ในความหมายว่า "ไม่มีบุคลากรที่ทำหน้าที่ทำครรชนี" และตีความหมายของคำว่า "ไม่มีคำแนะนำในการทำครรชนี" ซึ่งปรากฏในแบบสอบถามผู้เขียนหนังสือวิชาการที่มีครรชนีที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์เอกชน ในความหมายว่า "ไม่มีคู่มือในการทำครรชนี"

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปปฏิบัติ

1. ข้อเสนอแนะต่อสำนักพิมพ์

1. กำหนดนโยบายในการจัดทำครรชนให้แก่นักหนังสือวิชาการ
2. จัดทำคู่มือ/หลักเกณฑ์ในการทำครรชน คู่มือแนะนำขั้นตอนการทำครรชน การเลือกใช้คำที่เป็นศัพท์ครรชน ลักษณะและรูปแบบของครรชน ฯลฯ

2. ข้อเสนอแนะต่อผู้เขียนหนังสือวิชาการ

1. กำหนดระยะเวลาการจัดเตรียมต้นฉบับ โดยแบ่งเวลาสำหรับการทำครรชนด้วย
2. นำโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาช่วยในการทำครรชนเพื่อความสะดวกรวดเร็ว
3. ควรศึกษาการทำครรชนจากตัวอย่างครรชนหนังสือเล่มอื่นๆ หรือศึกษาจากคู่มือการทำครรชน

3. ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตหนังสือและการทำครรชน

1. สถาบันที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงเรียนบรรณารักษศาสตร์ของสถาบันต่างๆ หอสมุดแห่งชาติ และสำนักพิมพ์ควรร่วมกันกำหนดมาตรฐานในการจัดพิมพ์หนังสือวิชาการและการทำครรชน
2. จัดอบรม สัมมนา เกี่ยวกับการทำครรชนแก่บุคลากรที่ทำหน้าที่จัดทำครรชน
3. เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทำครรชนแก่สำนักพิมพ์ ผู้ผลิตหนังสือ และผู้เขียน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

งานวิจัยเกี่ยวกับการทำครรชนที่ควรศึกษาในหัวข้อต่อไปคือ

1. ศึกษาความต้องการและการใช้ครรชนของผู้อ่านหนังสือวิชาการ
2. ศึกษารูปแบบและลักษณะครรชนของหนังสืออ้างอิงของสำนักพิมพ์ต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน
3. ศึกษาลักษณะครรชนหนังสือที่จัดพิมพ์โดยหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ